

Kolesarska tura po Italiji

Prispeval Bojan

petek, 19. junij 2009

Zadnja sprememba sobota, 23. marec 2013

MatevÄ¼ ÄœuÄ•ek in Dejan Kramberger, Ä•lana KMN Slovenske gorice in Å D VoliÄ•ina, sta se ponovno odloÄ•ila za kolesarski podvig. Tokrat sta se odloÄ•ila za destinacijo izbrati kar naÄ¼jo zahodno sosedo - Italijo.

Kot Ä¼e nekajkrat doslej, sta se MatevÄ¼ ÄœuÄ•ek in Dejan Kramberger podala na kolesarsko turo po Evropi. Tokrat sta si izbrala avanturo po Italiji in na tej spletni strani smo se odloÄ•ili, daÄ se jima v neki meri pridruÄ¼imo in preko vsakodnevnih sveÄ¼ih novicÄ njuno pot tudi spremljamo v Ä¼ivo. Tako bodo v nadaljevanju objavljene vsakodnevne "novice iz terena", neposredno s strani Dejana in MatevÄ¼a.

SreÄ•no pot!

Ä

UvodÅ

Najina Å•etrta tura je pred nama in ker sva doslej najmanj pozornosti posvetila naÅ•im zahodnim sosedom, sva se odloÅ•ila, da tokrat celotno traso nameniva Italiji.

Po Å•tartu v Veroni se bova podala v Alpe ter prekolesarila najviÅ•ji vrh v vzhodnih Alpah-prelaz Stelvio, ki na svoji najviÅ•ji toÅ•ki meri 2757 metrov nadmorske viÅ•jine. Mimo Milana bova kolesarila proti morju in ga v Genovi, domu KriÅ•tofa Kolumba tudi dosegla. Pot naju bo ob obali vodila do Pise in znamenitega poÅ•jevnega stolpa ter po preÅ•udoviti Toskani do bisera Italije-Firenc. ZakljuÅ•ek naju Å•aka na obali Jadranskega morja.

Veseliva se, da boste najino pot prviÅ• lahko spremljali v Å•iivo preko najbolj Å•iportne spletne strani VoliÅ•ine. Stiskajte pesti, da bova sreÅ•no, Å•iportno in polna novih doÅ•ivetij prispela domov.

VaÅ•ja Dejan in MatevÅ•.

Prvi dan (19.06.2009)

VoÅ•nja iz VoliÅ•ine do Verone je potekala z avtomobilom in brez teÅ•av, za kar se prijazno zahvaljujeva Miranu in Ireni FiÅ•er. Pri Veroni je ob 16.00 uri bil uradni start najine kolesarske ture, ki naju je v prvi fazi vodila v samo mesto in ogled le tega - seveda je ogled vkljuÅ•eval tudi dostop do znamenitega "Julijinega balkona".Å Å Po peti uri sva s voÅ•njo nadaljevala do gardskega jezera, kjer bova preÅ•ivela prvo noÅ• v kampu.

Posebnosti:

-

dolÄina prevoÄene poti - 32km

-

po poti sva popila 2 x 4 dcl piva - cena 14â,- !?!

-

temperatura ob 18.00 uri 39Ä°C

Ä

Ä

Drugi dan (20.06.2009)

Po noÄnih nevihtah in nalivih ob katerih sva prestraÄeno Äakala kdaj bo zaÄel puÄÄati Äjotor. Ä e vedno je namreÄ prisotna negativna izkuÄinja izpredÄ petih let, ko sva morala zapustiti Äjotor. Tokrat je na sreÄo zdrÄÄal, jutranji sunki vetra pa so ga tudi hitro posuÄili. ÄEe je veter deloval prijetno na Äjotor, pa je njegova prisotnost negativno delovala na naju, saj je le ta pihal nama v prsa in tako precejÄ oteÄÄil najino pot. Do 12.00 ure nama je uspelo priti do konca Gardskega jezera. Sledilo je 3km vzpona na Nago, nato pa po kolesarski cesti naprej do Rovereta, kjer sva zauÄilaÄ zaniÄ hamburger in spila Äje slabÄje pivo. Pot sva po vroÄini nadaljevala doÄ Trenta, kjer je bil najin danaÄnji cilj. Sedaj uÄÄivava v hostlu.

Posebnosti:

-

dolÄina prevoÄene poti - 95km

Ä

Å

TretjiÅ dan (21.06.2009)

Po zajtrku v hostlu se zaÅenja pot proti Bolzanu po kolesarski cesti. Zopet naju ves ÅasÅ spremlja moÅan veter v prsa. Po 70-ih kilometrih iz Bolzana nadaljujeva proti znanemu termalnemu zdraviliÅu Merano, kjer se zaÅne prava veselica s prvimi konkretnimi vzponi. Malo nama zataji orientacija, zato potekataÅ prvaÅ 2 km vzponaÅ v napaÅno smer-napaÅen breg. Po pravem vzponu naju je priÅakalo Åje nekaj ne preveÅ zahtevnih kilometrov ob reki AdiÅi, ki naju je veÅ ali manj zvesto spremljala preko celotnega dneva. Po 131 prevoÅenih kilometrih uÅivava ob pizzi v Latchu. Hitro zajadrava v spanec, saj naju jutri Åaka naskok na Stelvio!

ÅEetriÅ dan (22.06.2009)

Zjutraj sva krenila na pot ob 6.30 uri. Pot naju je med neskonÅnimi sadovnjaki vodila rahlo navzgor. Po zajtrku je protiveter Åje enkrat veÅÅ pokazal zobe - navajena tega sva se prebila do Prato allo Stelvio. Od tam naprejÅ je Åilo le Åje navzgor. Najprej naravnost, po desetih kilometrih se je zaÅela prva od 48-ih serpentin. V breg sva z dobrim tempom - malo pavz - kolesarila z mrazom, sneÅenjem in manjÅimi krizami. Po 7-ih urah, 51-ih kilometrih, 2150 metrov viÅjinske razlike sva ob 14.30 uri prispela na 2758 metrov visoki prelazÅ Stelvio (na fotografiji)Å in najverjetneje postavila voliÅinski viÅjinski rekord s kolesi. Zgoraj sva si ob druÅbi desetih kolesarjev privoÅila pivo in se poÅasi pripravljala na pot v dolino. Sledil je prijeten spust, na katerem je nastalo mnogo lepih slik. Pot sva zakljuÅila v kampu pod Bormiom, kjer so naju priÅakali Åipageti in domaÅe vino.

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å

PetiÅ dan (23.06.2009)

Jutranje prebujanje ni bilo najbolj prijetno, saj se Åie poznajo posledice vÅerajÅnjih vzponov, zato seÅ s teÅ¼kimi nogami podava na pot in upava, da trasa ne bo preveÅ zahtevna. Å½al se upi hitro razblinijo, saj naju kmalu priÅakaÅ strm, 3km dolg vzpon, ki se nama je poÅiteno zajedelÅ v Å¼e poÅiteno naÅete noge in Å¼ivce. Na sreÅo je na vrhu hitro vse pozabljeno, saj se pred nama odpira prijeten 20 kilometerski spust do mesteca Tirano, od koder se ob reki Addo podava po kolesarski cesti proti Korskemu jezeru. Ob poti naju obdajajo Åudovite vasice, obdane s sadovnjaki in vinogradi. V naselju Dervio, ob Korskem jezeru, ki spominja na kakÅino dalmatinsko ribiÅko vasico se ustaviva po 129-ih prevoÅ¼enih kilometrih. Å otor si postavivaÅ 5m od obale.

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å

Å esti dan (24.06.2009)

Dan se je zaÅel ob pol osmih z lagodnimi 35km ob jezeru Como. Tam sva potrdila odloÅitev, da izpustiva Padsko niÅino in se z vlakom podava v Genova. Mimogrede, italijanske Åeleznice so cenovno zelo ugodne. Od Genove proti jugu se cesta ves Åas vzpenja in spuÅja, tako da nama ni dala dihati. Po 81km poÅivava v dobri druÅbi (Petra, Jerneja, Enej) v mestecu Chiavaro. Danes prosto za ogled Genove, jutri proti Toskani.

Å

Osmi dan (26.6.2009)

Po spoznavanju Genove in dnevu poÅitka je za nama nov kolesarski dan, ki se je po prvotni voÅnji ob morju do Sestri Levante kmalu prerasel v 15 km ne preveÅ zahteven vzpon Åez 615 m visok prelaz Passo del Braco, skozi katerega naju je pot vodila do mesta La Spezia, kjer sva postala po zaslugi Åjefa gostilnice v kateri sva se odÅejala, Ålana njihovega lokalnega nogometnega kluba, ki nastopa v serie B. Od La Spezie naprej v smeri proti Pisi sva prispela v obmorski del Toskane, kjer sva uÅivala v voÅnji ob neskonÅno dolgih peÅenih plaÅah mondenih hotelih in Åudovitih promenadah na katerih se je vrstila mnoÅica turistov iz vsega sveta. Po 129-ih Å km sva se namestila v enem od Åtevilnih kampov ob omenjeni plaÅi. Jutri bova preverila, Åe je stolp v Pisi res poÅiven!..

Deveti dan (27.6.2009).

Obmorsko Toskano sva hitro zapustila ter se prviÅ ustavila ob Palace del Duomo, ob kateri stoji svetovno znani poveÅeni stolp v Pisi. Res impresiven pogled, tudi na trume turistov, ki "lovijo" najboljÅi posnetek. Po uri voÅnje proti Firencam naju preseneti ploha in prisili k postanku za pivo. V nadaljevanju se ustaviva v srednjeveÅki vasici in se prepustiva Åivljenju domaÅinov. Pot proti Empoliju ves Åas moti prÅjenje, sonce se prikaÅe Åjele zveÅer, ko se po 12km klancu vzpenjama na toskanske hribe. Po 97 kilometrih naju Åaka le Åje konec dogodivÅine jutri v Firencah. Pozdrave vsem, ki naju redno spremljate, posebej pa tistim, ki naju spodbujate s sms-ji.

Dejan s Åjalom Spezie, najveÅjim rivalom Pise, pred poÅjvnim stolpom.

Deseti dan (28. 6. 2009)

Tik pred spanjem prejÅ¡njega veÅ•era sva preseneÅ•ena ugotovila, da sta v kampu sredi niÅ•esar ob nama Å¡e dva Slovenca-par iz Postojne. Beseda je dala besedo in ob pijaÅ•i smo se veÅ• kot uro pogovarjali o naÅ¡jih dogodivÅ¡inah.

Jutro je bilo prijetno, saj naju prviÅ• ni zbudila budilka, ampak naju je iz Å¡otora pregnalo jutranje sonce. Spust po toskanskih griÅ•ih je mineval v sreÅ•evanju kolesarjev in iskanju popolne fotografije, v dolini pa naju je Å¡e Å•akala prestolnica pokrajine: Firenze. NavduÅ¡ena nad bogato arhitekturno dediÅ¡ino zibelke renesanse sva po dobrih 800 kilometrih zakljuÅ•ila najino letoÅ¡njo kolesarsko pot. Sledil je Å¡e prijeten popoldan, ko sva najveÅ•je znamenitosti kot izkuÅ¡ena vodiÅ•a pokazala Petri, Jerneji in Eneju-Å¡e enkrat hvala, da ste si vzeli Å•as in priÅ¡li po naju. Dolga voÅ¡nja proti domu se je konÅ•ala v ponedeljkovem jutru, ko smo ugledali Å•udovite Slovenske gorice in sredi njih biser le teh: VoliÅ•ino. Povsod je lepo, doma je najlepÅ¡e.

Å

Hvala vsem, ki ste spremljali najino pot. V okviru krajevnega praznika, konec meseca septembra, pripravljava tudi potopisno predavanje, kjer bova razkrila Åje veliko zanimivosti s potovanja.

Spremljajte naÅjo stran, da boste o dogodku pravoÅasno obveÅeni.

Dejan & MatevÅ¼